



Sinopsi de la conferència

Parlarem de la novel·la gràfica *Garafía*, d'Elías Taño, acompanyat d'Ana Penyas, que aportarà la seua visió de la recuperació de la memòria recent des de la seua pràctica artística com a dibuixant de còmics, i de Lilia Ana Ramos Martín, que aporta en el seu llibre *Atlantidad* les semblances raonables i les diferències entre els imaginaris de Canàries i del Carib.

Sinopsi del llibre:

Històries dels qui se'n van i dels qui es queden. Retalls de vida lligats amb força a una història col·lectiva, la de la dignitat, la d'una lluita perpètua, immemorial, per no abaixar el cap i mirar a l'horitzó amb força.

Garafía és una regió muntanyenca del nord-oest de l'illa de la Palma, a l'arxipèlag canari. Una terra que durant els anys 40 i 50 del segle xx va experimentar un important èxode migratori a Veneçuela. Va ser una època convulsa, amb dos relats complementaris: el dels qui van marxar i el dels qui s'hi van quedar.

D'una banda, el del tortuós periple d'homes que van buscar, no sempre amb èxit, prosperitat i oportunitats per a ells i per a les seues famílies. De l'altra, el de les dones que es van quedar a càrrec de la supervivència quotidiana, del camp i la criança, sota l'ombra d'un règim feixista i en una terra econòmicament i socialment devastada.

Reconstruint el relat col·lectiu de la memòria familiar, Elías Taño presenta en aquestes pàgines retalls de la vida d'Inocencio i Gloria, els seus avis. L'un migrat a Caracas, treballant en condicions penoses, però construint ressorts de solidaritat i resistència obrera. L'altra, carregant el pes de les absències, però contribuint a sostenir, amb totes les dificultats, una comunitat de dones que forjava pacientment el futur.



@ Carola Woodward

Elías Taño (1983) du a terme des de València una prolífica labor com a dibuixant i artista gràfic, que concep com un exercici d'honestedat i compromís, pensant cada pàgina com un crit i el dibuix com un camp d'investigació política. Com a il·lustrador ha col·laborat amb nombrosos mitjans impresos, fent portades i il·lustracions interiors, i s'ha dedicat també intensament a la cartelleria. Així mateix, ha desplegat un treball important com a muralista en espais militants, tant en l'estat espanyol com a Itàlia, Polònia, Guatemala, Xile i Mèxic. L'any 2011 va crear, junt amb l'artista Carla Chillida, el grup de teatre polític Atirohecho. Ha publicat diversos llibres —*Delitos de papel* (Osadía Ed., 2019), *Rayar los muros* (Bellaterra, 2020)— i moltes autoedicions —*Dios, patria, fueros y Altsasu* (2020), *Deberes femeninos* (2017), *Quattro fumetti antifascisti* (2019) i *El libro rojo de Ulrike* (2021), entre altres—. Més informació: eliastano.net.



@ Rubén Plasencia

Lilia Ana Ramos (Tenerife, 1988) va créixer entre Tenerife i València. Va estudiar Ciències Polítiques (Universitat de València), un màster en Estudis Europeus (College of Europe) i Fotografia (EASD, Dr. Nopo, la Fotoescuela). Fa tres anys va tornar a la seua illa natal, des d'on coordina el Photobook Club Canarias i és part de l'organització de la trobada de fotografia Veintinueve Treze. El seu treball personal se centra en les nocions d'identitat i territori, com el seu llibre autopublicat *Atlanticidad* (2020).



@ Anais Florin

Ana Penyas va nàixer a València el 1987. La seua gràfica combina la transferència fotogràfica amb el dibuix, cosa que crea una estètica que està entre el documental i l'expressiu. El 2018 va ser guardonada amb el premi d'autora revelació nacional del Saló del Còmic de Barcelona i amb el Premi Nacional de Còmic per *Estamos todas bien*. Ha publicat diversos àlbums il·lustrats en què destaquen els seus treballs entorn de la memòria històrica: *En transición* (Barlin libros, 2017), *Mexique, el nombre del barco* (El zorro rojo, 2017). Acaba de publicar el seu segon còmic *Todo bajo el sol*, novament amb Salamandra Graphic.